

NIEUWSBRIEF STICHTING FOREIGN CHILD

November 2009

Met deze nieuwsbrief wil het bestuur van Stichting Foreign Child Foundation (FCF) haar donateurs, sponsors, ambassadeurs en sympathisanten informeren en bijpraten over de nieuwe ontwikkelingen van ons project in Madina in Sierra Leone.

Het afgelopen jaar hebben de activiteiten en acties bewust op een laag pitje gestaan, omdat er zowel in Nederland als in Sierra Leone hard werd gewerkt aan een andere opzet van het project.

De doelstellingen Onderdak, Opvoeding en Onderwijs werden tot nu toe uitgevoerd door het exploiteren van een weeshuis en een basisschool (primary school) in Madina, onder leiding van een lokale manager. Onze partnerorganisatie MECH in Sierra Leone vormde een bestuur, verantwoordelijk voor de dagelijkse gang van zaken. Er waren caretakers en leerkrachten in dienst van MECH, werkzaam in Madina en een viertal medewerkers in Freetown.

Als u het project al meerdere jaren steunt, weet u wat er vanaf 2003 allemaal tot stand is gekomen.

Verscheidene ontwikkelingen in met name het afgelopen jaar hebben ons echter doen besluiten de ondersteuning op een andere manier vorm te geven; de kinderen verblijven niet meer in een weeshuis, maar bij pleeggezinnen, die hiervoor een vergoeding voor levensonderhoud krijgen. Elk kind krijgt een persoonlijk scholingsplan, waarbij de onderwijskosten door FCF worden gedragen.

Een belangrijk argument is, dat op dit moment, november 2009, ongeveer 50 kinderen naar een vorm van middelbaar onderwijs gaan (secondary school) en de gebouwen en de primary school niet meer optimaal aansloten bij de leeftijdsgroep. Het zijn inmiddels jongeren en jong volwassenen. Daarnaast vindt het bestuur, samen met organisaties als Unicef, dat oorlogsvrouwen zo mogelijk in een sociale omgeving als een gezin en buurtgemeenschap op zouden moeten groeien en naar school gaan. Ze moeten immers zelf in die gemeenschap een zelfstandig bestaan opbouwen.

Tijdens de bezoeken van enkele bestuursleden in januari 2009 en begin november 2009 heeft een en ander, in overleg met de lokale partner MECH, z'n beslag gekregen.

Er verblijven nu kinderen in Madina en in Freetown, vanwege het breder aanbod van scholingsmogelijkheden en er zijn voldoende pleeggezinnen gevonden.

De gebouwen op het terrein van het weeshuis en de Primary School worden door MECH overgedragen aan het Ministerie van Onderwijs in Sierra Leone, zodat de gemeenschap van Madina er optimaal gebruik van kan maken. Bij de start van het project en de realisering van de onderkomens is dat voor FCF ook altijd het doel geweest. Zo krijgt het een goede bestemming.

De kinderen die in Freetown verblijven.

Van 1 november tot zondag 8 november 2009 hebben Kees Lugtmeier en Boukje Tol namens het bestuur van Foreign Child een bezoek gebracht aan Sierra Leone.

In januari 2009 had Kees Lugtmeier tijdens zijn bezoek de eerste stappen ondernomen en de eerste gesprekken en contacten gelegd met belangrijke personen in het proces van de koerswijziging. Het bezoek van begin november was noodzakelijk om te kijken of de veranderingen haalbaar en uitvoerbaar zijn.

Verslag en impressies van het bezoek van 1 november tot 8 november ; aan de hand van gedeeltes uit de mails van Boukje Tol ,gestuurd naar het thuisfront.

Zondag: Aankomst wat vertraagd, maar prima reis.

Het was echt donker, donker Afrika. Vond ik erg jammer, want kon bijna niets zien van waar we allemaal langs kwamen.

Maandag: Vanmorgen een eind gelopen; het is hier echt arm!! Veel krotten, sloppen, van de meest uiteenlopende restmaterialen. Vuilnis overal en nergens neergegooid; Gewoon plassen in de berm; vrouwen ook!.

We hadden een afspraak om ongeveer 15.00u vanmiddag, maar it's Africa; om 17.00u nog niemand . Gebeld en.... we are coming; 18.30u waren ze er, dus eten met elkaar: Emanuel Thomas en John Kalawa, respectievelijk supervisor en projectleider in Freetown. We hebben hen veel kunnen vragen en nu zelf voor de komende dagen een soort afsprakenschema met hen gemaakt.

Dinsdag; We hebben een grote groep van de kinderen ontmoet bij het huis van John; was natuurlijk heel leuk! Uitgebreid de tijd genomen om bij te praten, ook over de veranderingen. Het zijn inmiddels jongeren, waarvan een aantal behoorlijk doelgericht bezig zijn. Het valt me op dat John goed contact met hen heeft. Hij is duidelijk een opvoeder en voor hen een belangrijke begeleider; ze luisteren naar hem en respecteren hem. Hij is voor Foreign Child dan ook de sleutelfiguur ter plekke. En... voor jullie is voetbal belangrijk, maar hier is het DE uitlaatklep !! Arsenal en Manchester United zijn de helden. Terwijl jullie lekker op de bank zitten voor de Championsleage wedstrijd(en), kijken zij ergens in een hokje met TV waar ze ongeveer €0,20 voor moeten betalen. De hele stad loopt er voor uit .

Woensdag: Het is wel druk en bezoeken enz. kosten enorm veel reistijd in deze stad.

De combinatie van hitte, zeer slechte wegen en enorme verkeersopstoppingen maken dat reizen erg vermoeiend. We hadden een afspraak met een Nederlands echtpaar dat betrokken is bij allerlei projecten met op straat levende jongeren; niet schoolgaand en werkeloos.

De terugreis was weer een ramp, want nu moesten we zo mogelijk nog langer door de stad.

Dat blijft voor mij vaak schokkend, wat je dan allemaal te zien krijgt. Om het verkeer te vermijden is John een gedeelte binnendoor gegaan; ik heb m'n fotoestel opgeborgen: voor mij is de uitdrukking: dit is niet te filmen, letterlijk van toepassing.

Donderdag: Vandaag heb ik toch weer wat foto's genomen: In de buurt van het hotel vroeg een moeder met twee kleine kindjes of ik een foto wilde maken. Ik liet hen en andere familie de foto direct daarna zien en ze vonden het verschrikkelijk grappig. Waarop opa ook om een foto vroeg.....
Verder vandaag weer een lange heen en terugreis, omdat we uitgenodigd waren als gast bij een bijeenkomst van de Rotary. Emanuel Thomas is benoemd als president van de Rotaryclub in Freetown.

Daarna naar een parlementslid, P.L.Kargbo (bij ons tweede kamer) die uit Madina komt en al eerder in dit hele verhaal een rol heeft gespeeld. Een zeer reële man; heeft ons op het hart gedrukt documentatie goed te regelen met de advocaat (die spreken we morgen). In het parlamentsgebouw de grote zaal ook even gezien (124 leden)

Vrijdag: Laat in de ochtend vertrokken naar Makeni, (150 km??) een andere redelijk grote stad, weer op uitnodiging. De installatie van de Rotary club van Makeni is 's avonds, dus we moeten daar overnachten en komen zaterdag weer terug. De reis ging voor een groot deel over de enige goede weg in Sierra Leone! En ook hier weer veel handel op straat en langs de weg.

Zaterdag: Vandaag dus ook een lange terugreis, maar wel leuke dag. Zijn nog noordelijker het land in geweest naar (geboorte)dorp en (woon)dorp van de ouders en grootouders van John. Onderweg kennis gemaakt met een heel ander stuk van Sierra Leone. Net zo goed zeer armoedige bouwsels, soms van kleiblokken en af en toe ook wat stenen huisjes. Bij de rivieren kleine stukjes groentetuin. Veel mensen lopend met hun handel op het hoofd richting het dorp met een markt.

Prachtige groene omgeving, niet al te hoge bergen en lieve mensen; foto's op verzoek gemaakt.

Maar we moesten op tijd terug naar Freetown. De jongens van FC hadden een voetbalwedstrijd georganiseerd tegen een community team en ons met klem gevraagd als supporter (start 17.00u). Gelukkig waren we op tijd; ik had dit voor geen goud willen missen. Ze speelden o.a. in oude shirts van VV Minnertsga en op een veld, dat wil je niet weten. Op sokken met waterschoenen aan (houden het een week, maar zijn goedkoop) en sommigen handschoenen vanwege de stenen op het veld (als ze vallen gaan de handen niet kapot).

Wat een beleving! En het was ook best een goed niveau. Sommigen zouden niet misstaan in het 1^e van VVM! Hun dag kon niet meer stuk na de winst met 2-0.

Nu ze in Freetown wonen mogen ze zelf meedoen in community team(s).

Morgen vroeg op; koffers direct mee en naar de kerk, daar is iedereen om afscheid te nemen en zullen we kennismaken met een grote groep pleegouders.

Een indrukwekkende week; ik wilde Afrika en ik heb Afrika gekregen, in al z'n facetten.....
Dit is de laatste e-mail vanuit Freetown; morgen overhandig ik de computer aan Assanatu.
Liefs, Boukje

Een grote groep pleegouders in Freetown

Zondagmiddag hadden zich bij het huis van John Kalawa nog een grote groep kinderen verzameld, om bij het overhandigen van de laptop aan Assanatu te zijn. Zij is de eerste van de 60 'kinderen' die aan de universiteit een studie accountancy gaat starten en waarschijnlijk op de campus gaat wonen.

Het bezoek heeft het bestuur er van overtuigd dat de nieuwe aanpak kan slagen. Vooral ook voor de oudere jeugd biedt het kansen om een persoonlijk (scholings)plan te maken; of dat nu een vervolg naar de senior secondary school (havo) en misschien universiteit is, of bij een vocational centre (leerwerkplaats), er is een brede keus. Bovendien is het een enthousiaste groep pleeggezinnen die voor opvang en begeleiding wil zorgen; ook zij zien het belang van opvoeding en onderwijs voor deze jonge generatie van na de burgeroorlog. Het is de generatie die Sierra Leone mee moet opbouwen en vorm geven. En dan zijn er heel wat problemen op te lossen. Tijdens dit bezoek stonden allerlei regelzaken centraal; in Salone is een week dan kort. Een volgend bezoek zal de jeugd zelf centraal staan en de plannen voor bijvoorbeeld het starten van een internet cafe of andere inkomstenbronnen. In het voorjaar van 2010 hopen we u daar veel meer over te kunnen vertellen. Juist nu blijft uw steun nodig.

Tjeerd Faber ,Kees Lugtmeier, Piet van Heese , Jan Slange , Esther Wermers , Anneke Tepper ,
Jos de Jonge, Anne Schouw en Boukje Tol.

Het bestuur geeft de voorkeur aan het verzenden van de nieuwsbrief per e-mail.
Wilt u de nieuwsbrief per e-mail ontvangen, geef het door aan info@foreignchild.com .

Postbus 141
8860 AC Harlingen
tel. 0517 431725

Postgiro 1772
Kamer van Koophandel 1101537
Erkende Algemeen Nut Bevorderende Instelling

www.foreignchild.com
info@foreignchild.com